

Lorenzen troede, at det kun var ved de private Baner og ikke ved Statsbanerne. Nu havde han imidlertid faaet Erfaring for, at Tyveriet ogsaa kan foregaa ved Statsbanerne. Han siger i denne Artikel om det Tyveri, som han særlig sigter til, nemlig af nogle Bananer, der vare stjaalne paa Vejen fra København til Roskilde: „Dette Tyveri maa være begaaet enten paa Københavns Banegaard eller i Toget eller paa Roskilde Banegaard. Kurven var afsendt med Banemærke og har altsaa ikke været i Postvæsenets Hænder. Tyven maa søges blandt Jernbanepersonalet. Tyveriet blev straks i Lørdags Morges anmeldt paa Roskilde Banegaard, og havde det været et enestaaende Tilfælde, skulde jeg have ladet mig nøje dermed. Men da noget lignende vides at være hændet mange Gange før, holder jeg det for rigtigt, at Offentligheden bliver bekendt med, at der er ført Klage, og det var vel heller ikke umuligt, at Jernbanetyvene kunde blive skræmmede og fremtidig optræde mindre frækt.“ For det første vil jeg fremhæve den Sigtelse, der heri er fremsat mod Jernbanefunktionærerne i Almindelighed, og som der fra disses Side blev taget til Orde imod, men dernæst vil jeg ogsaa henpege paa, at saadanne Tyverier naturligvis kaste et uheldigt Skær over hele Jernbanevæsenets officielle Ledelse, thi at Folk ikke kunne betro deres Gods til Statsbanerne, er en meget uheldig Omstændighed for Statsbanerne. Man burde trygt kunne betro sig til Statsbanerne ligesom til Postvæsenet. Imidlertid blev denne Sag, som man har set, anmeldt til Politiet, og Politiet foretog en Undersøgelse, og det viste sig ogsaa ganske rigtigt, at der var foregaaet Tyverier i længere Tid og i meget stort Omfang, men disse Tyverier vare aldeles ikke foretagne af Jernbanefunktionærer og aldeles ikke paa Jernbanen, men paa et andet Sted, som jeg nu nærmere skal omtale. De vare nemlig foretagne af Personalet ved en Institution her i København, som kalder sig Københavns Pakkeekspedition. Det er et privat Aktieselskab, som blandt andet befatter sig med Befordring af Gods til Jernbanen, saaledes at Folk ikke behøve at henvende sig paa selve Jernbanestationen for at faa Gods afsendt. Dette Selskab havde et Kontor i Ahlefeldts-gade, og det var Personalet paa dette Kontor, der havde foretaget Tyverierne, det konstateredes ved Politiundersøgelsen. Med Hensyn til dette Aktieselskab maa jeg maaske sige, at da Selskabet begyndte sin Virksomhed, antog det voksne paalidelige Menne-

sker, der vare Medlemmer af deres Organisation, og som man kunde stole paa vilde kunne udføre deres Arbejde godt og tilfredsstillende for Publikum, men det varede ikke længe, inden Selskabet, som saa mange andre private Selskaber, søgte at nedsætte Arbejdslønnen, og da det nok kunde forstaa, at det ikke kunde lade sig gøre over for organiserede Folk, lagde det deres Organisationsret Hindringer i Vejen og kom i Strid med Organisationen, hvilket førte til, at det ikke kunde faa Folk fra den Side, men maatte tage dem fra en anden. Saa engagerede de ganske unge og upaalidelige Mennesker til en ussel Løn, som næsten tvang dem til at stjæle. De stjal saaledes noget Frugt, som de formentlig have gjort sig en Indtægt af. Ikke længe efter, at disse Tyverier vare opdagede, blev der opdaget andre Misligheder ved en lignende Institution her i København. Det var en saakaldt Bystation, der findes i Ny Adelgade, og hvor det viste sig, at der var begaaet betydelige Bedragerier med Statsbanernes Banefrimærker. Man havde paa denne Station sat sig i Besiddelse af brugte Banefrimærker og sat dem paa Pakker og saaledes besveget Statsbanerne for ret betydelige Beløb — der siges 3—4 Kr. daglig i længere Tid. Denne Bystation har den selvsamme Karakter som Pakkeekspeditionen, jeg før omtalte. Ogsaa den beskæftiger ganske unge Mennesker og byder dem en i den Grad ussel Løn, at endog Højreblade i København fandt sig foranledigede til at sige, at Anledningen til disse Tyverier var den elendige Løn, der bydes.

Naar jeg fremdrager dette, er det for at rette en Henstilling til Trafikministeren om at gøre en Ende paa disse Tilstande. Dertil vil den ærede Minister maaske svare, at vi kunne ikke forhindre private Folk i at gøre andre den Tjeneste at befordre deres Pakker til Jernbanen. Men jeg vil sige, at man maaske heller ikke direkte kan forbyde det, men man kan gøre en anden Ting, man kan overflødig gøre den Slags Institutioner. Naar de opstaa i en By som København, er det naturligvis, fordi der er Trang dertil, og fordi Statsbanernes Indleveringsvæsen ikke er, som det burde være. Men hvis Statsbanerne toge Sagen op og indrettede Indleveringsstationer forskellige Steder i Byen, hvor Folk trygt kunde indlevere deres Gods i Statsbanernes egne Hænder, vilde der ikke være Jordbund for den Slags Institutioner. Derfor vil jeg henstille til Trafikministeren at tage dette Spørgsmaal